

ORIGINAL

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik (2. samling)
UUI alm. del - Bilag 144
Offentligt

Dato: **22 SEP. 2005**
Kontor: Visum, Udsendelser og
Humanitære sager
J.nr.: 2002/4131-11
Sagsbeh.: BIM
Fil-navn: orientering

Udlændingelovens § 39, stk. 2, giver ministeren for flygtninge, indvandrere og integration hjemmel til at fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlændings pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet.

Ifølge udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, have et visum udstedt for at indrejse og opholde sig i Danmark.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations notat om visumpraksis af 14. september 2005. Notatet træder i stedet for notat om visumpraksis af 29. september 2004, der er fremsendt til Integrationsudvalget ved brev af 29. september 2004 (Folketingsåret 2003-2004, Alm. Del, bilag 440)

Det bemærkes, at ændringerne alene består i enkelte justeringer og præciseringer af praksis.

Med venlig hilsen,

Rikke Hvilshøj

/Michael Kjergaard

**MINISTERIET FOR FLYGTNINGE,
INDVANDRERE OG INTEGRATION**

Dato: 14. september 2005
Kontor: 3.U.
J. nr.: 2002/4131-11
Fil-navn: Visumpraksisnotat

NOTAT

om visumpraksis gældende fra den 1. oktober 2005

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Retsgrundlag
3. Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes
4. Nationalt begrænset visum – visum med gyldighed alene for indrejse og ophold Danmark
5. Landeopdeling i grupper
 - 5.1. Asyllandegruppen
 - 5.2. Immigrationslandegruppen
 - 5.3. Turistlandegruppen
6. Afvisning af en visumansøgning
7. Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige persongrupper
 - 7.1. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg
 - 7.2. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.
8. Økonomisk sikkerhedsstillelse
9. Hvad er virkningen af misbrug
 - 9.1. Praksis for personer, der tidligere har misbrugt et meddelt visum
10. Særligt om ansøgere, der er udvist med indrejseforbud
11. Særligt om forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark
 - 11.1. Forlængelse af Schengenvisum
 - 11.2. Forlængelse af ophold i Danmark
12. Særligt om nye regler og praksis

1. Indledning

Dette notat indeholder en redegørelse for Integrationsministeriets og Udlændingestyrelsens visumpraksis efter den 1. oktober 2005. Notatet træder i stedet for ministeriets visumpraksisnotat af 29. september 2004, jf. nærmere om overgangsreglerne nedenfor i afsnit 12.

Visumpraksis efter den 1. oktober 2004 følger bl.a. af vedtagelsen af den nye visumpolitik, der er udmøntet i den ændring af udlændingeloven – L 223 fremsat den 31. marts 2004 – der blev vedtaget den 2. juni 2004, og som trådte i kraft den 1. oktober 2004 ved lov nr. 429 af 9. juni 2004.

Den nye visumpolitik, der blev vedtaget i 2004, og som bl.a. indebærer, at flere udlændinge kan få visum til Danmark, modsvares samtidig af en mere konsekvent visumpraksis over for udlændinge, der benytter visumsystemet til andet end det tiltænkte formål – nemlig et kortvarigt besøg i Danmark. Der er bl.a. indført en karensperiode ved misbrug af visum, der betyder, at en udlænding, der har misbrugt et meddelt visum, som udgangspunkt ikke kan få visum igen efter sædvanlig praksis i enten tre år eller fem år.

Hovedelementerne i den nye visumpolitik er bl.a. en ny landegruppeinddeling – med tre landegrupper i stedet for fire – og en mere lempelig praksis for statsborgere omfattet af den nye immigrationslandegruppe. Endvidere er der mulighed for i visse tilfælde at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse, således at en herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr., og beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

En skematisk oversigt over den nye visumpraksis pr. 1. oktober 2004, fremgår af bilag 1.

Visumpraksis efter den 1. oktober 2005 er således en fortsættelse af den nye visumpolitik fra 2004, og følger med enkelte justeringer og præciseringer op på denne allerede fastsatte visumpraksis.

De danske repræsentationers kompetence på visumområdet, herunder repræsentationernes kompetence til i visse sager at udstede visum bona fide, er ikke beskrevet i dette notat. Det kan dog bemærkes, at repræsentationernes kompetence til at meddele visum er blevet præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Det er således kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan udstedes visum, at repræsentationerne skal forelægge visumansøgningen for Udlændingestyrelsen. Repræsentationernes kompetence til at afvise en visumansøgning, hvis grundlæggende betingelser for visummet ikke er opfyldt, er ligeledes blevet

præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Repræsentationerne har således kompetence til at afvise en visumansøgning i følgende tilfælde:

- Hvis visumansøgeren bor eller opholder sig ulovligt i det land, hvor ansøgningen indgives.
- Hvis visumansøgningen ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende, herunder indeholder oplysninger om slægtskab, hvis formålet er familiebesøg, og underskrevet.
- Hvis oplysningerne i visumansøgningen og passet er uoverensstemmende.
- Hvis de i forbindelse med ansøgningen fremlagte dokumenter ikke er fuldstændige og ægte.
- Hvis fotoet, der er vedlagt ansøgningen, ikke opfylder visse nærmere betingelser.

Desuden kan repræsentationerne afvise en visumansøgning, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingestyrelsen og Integrationsministeriet i forbindelse med en sag om forfald til betaling af et beløb, som den herboende reference har stillet som økonomisk garanti, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingestyrelsen sender sagens akter til Integrationsministeriet ved en klage over en afgørelse i en sådan sag.

2. Retsgrundlag

Danmarks visumforhold til tredjelande følger af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen).

Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere, der skal have visum, og hvilke landes statsborgere, der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område. Der er ikke foretaget en harmonisering af EU-landenes praksis med hensyn til meddelelse af visum til visumpligtige udlændinge. Der kan derfor være forskelle mellem medlemslandenes nationale praksis.

Ifølge udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, jf. § 39, stk. 2, have et visum udstedt for at indrejse og opholde sig i Danmark.

Udlændingelovens § 39, stk. 2, giver ministeren for flygtninge, indvandrere og integration hjemmel til at fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlændings pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet. Udlændingeloven indeholder derimod ingen regler om, hvornår udlændingemyndighederne skal give visum til en visumpligtig ansøger.

Visumpraksis skal ses i sammenhæng med udlændingelovens regler om muligheden for at opnå opholdstilladelse i Danmark, idet visumreglerne administreres på en måde, der er egnet til at hindre omgåelse af reglerne om opholdstilladelse. Visumreglerne skal således administreres på en sådan måde, at der ikke meddeles visum til en ansøger, hvis udlændingemyndighederne på baggrund af en konkret og individuel vurdering finder, at den pågældendes tilknytning til sit hjemland, dvs. det land, hvori den pågældende har statsborgerskab eller til det land, hvori den pågældende har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Schengenområdet.

3. Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes

Ifølge udlændingelovens § 3 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 14. juli 2004, skal alle udlændinge, der ikke er fritaget for visum i medfør af udlændingelovens § 3, jf. § 39, stk. 2, have visum for indrejse og ophold her i landet.

Visummet udstedes, jf. udlændingelovens § 4, i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, og gælder for indrejse og ophold i alle Schengenlande, medmindre andet er angivet.

For at et Schengenvisum kan udstedes, skal følgende grundlæggende betingelser være opfyldt:

- a) varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må ikke overstige tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. udlændingelovens § 4. I de nævnte tre måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i et andet Schengenland, jf. udlændingelovens § 2 b, stk. 2. En udlænding, der f.eks. er meddelt Schengenvisum for 30 dage, og er indrejst i Danmark eller i et andet Schengenland den 1. februar 2004 og udrejser igen den 1. marts 2004, og som efter udrejsen straks søger Schengenvisum på ny, kan alene meddeles Schengenvisum for maksimalt to måneder inden den 1. august 2004, hvor den første halvårige periode udløber.
- b) udlændingen skal ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter ministeren for

flygtninge, indvandrere og integrations bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

- c) udlændingen skal have de nødvendige midler til sit underhold under det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2.
- d) udlændingen må ikke være indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 3.
- e) udlændingen må ikke udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 4.
- f) udlændingen må ikke være optaget på den nationale indrejseforbudsliste som værende udvist med indrejseforbud i Danmark.
- g) udlændingens nationalitetspas skal være gyldigt i tre måneder ud over visumperioden. Hvis udlændingen ikke har nationalitetspas, skal tilbagerejsetilladelsen til det land, der har udstedt udlændingens rejselegitimation, være gyldig i seks måneder ud over visumperioden, jf. udlændingebekendtgørelsens § 19, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til Schengenkonventionens artikel 5, stk.1, litra a-e vedrørende betingelser for passage af de ydre grænser.

4. Nationalt begrænset visum – visum med gyldighed alene for indrejse og ophold i Danmark

Det følger af udlændingelovens § 4 a, at der, uanset bestemmelserne i §§ 3-4 i særlige tilfælde kan udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark – et nationalt begrænset visum.

Hvis en udlænding ikke opfylder alle de grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum, kan et Schengenland således udstede et visum alene gyldigt for ophold i det pågældende Schengenland eller i en gruppe af Schengenlande, et såkaldt VLTV = Visa with Limited Territorial Validity (visum med begrænset territorial gyldighed). Schengenlandene må dog alene undtagelsesvist og i begrænset omfang udstede et VLTV. Hvis VLTV udstedes på baggrund af forhold nævnt under afsnit 3, litra b-f ovenfor, skal Danmark underrette de øvrige medlemsstater herom, jf. Schengenkonventionens artikel 16, jf. artikel 5, stk. 2.

En person, der er indberettet i SIS (Schengen Information System), f.eks. fordi den pågældende er udvist med indrejseforbud, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Det bemærkes, at de udlændinge, der udvises af Danmark med indrejseforbud ved dom eller ved en administrativ afgørelse, men hvor betingelserne for en indberetning til SIS i medfør af udlændingelovens § 58 g ikke er opfyldt, optages på en national dansk liste over uønskede personer med indrejseforbud (national indrejseforbudsliste). Denne liste er en del af Det Centrale Kriminalregister og føres af Rigspolitechefen. En person, der fremgår af den nationale indrejseforbudsliste vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, tillige kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Forlængelse af ret til ophold her i landet i medfør af udlændingelovens § 4 b efter et 90 dages ophold i Danmark og de andre Schengenlande for såvel udlændinge, der var visumpligtige ved indrejsen og for udlændinge, der var fritaget for visum ved indrejsen, vil endvidere alene give ret til ophold i Danmark.

I alle tilfælde, hvor udlændingemyndighederne under en udlændings ophold her i landet forlænger udlændingens ophold udover tre måneder, vil der således være tale om en national forlængelse af ret til ophold, der alene gælder for ophold i Danmark, og ikke giver ret til at rejse til de øvrige Schengenlande.

5. Landeopdeling i grupper

Udlændingemyndighederne har inddelt de lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Danmark, i tre landegrupper – en asyllandegruppe, en immigrationslandegruppe og en turistlandegruppe.

Landegruppeinddelingen er foretaget på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Således er placeringen af landene i de enkelte landegrupper baseret på antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring og antallet af registrerede asylansøgere fra de enkelte lande, herunder antallet af personer, der har søgt om asyl eller familiesammenføring, efter at være indrejst i kraft af et visum. Desuden foretages placeringen af landene som noget nyt på baggrund af erfaringerne for de praktiske udsendelsesmuligheder og for muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i åbenbart grundløs-proceduren. Endelig indgår hensynet til andre landes mulige reaktioner på indførelse af muligheden for at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse i vurderingen af, om et land skal placeres i immigrationslandegruppen.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der vil således efter en konkret og individuel bedømmelse kunne meddeles Schengenvisum til en ansøger, som ikke efter den beskrevne landegruppepraksis ville kunne få Schengenvisum. Forhold, der kan begrunde et sådan fravigelse, kan f.eks. være et tidligere problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Omvendt vil en udlænding, der har misbrugt et Schengenvisum, i en periode på enten tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark normalt ikke kunne få Schengenvisum igen efter den for vedkommende landegruppe sædvanlige praksis, jf. nedenfor i afsnit 9.1.

En ansøgning om Schengenvisum indgivet på en dansk repræsentation i udlandet bedømmes som udgangspunkt efter den praksis, som gælder for det land, hvori ansøgeren er statsborger. Hvis en visumansøger i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et tredjeland, som er placeret i en anden landegruppe end det land, hvori ansøgeren er statsborger, vil dette forhold dog indgå i bedømmelsen af visumansøgningen.

I de tilfælde, hvor der som udgangspunkt alene meddeles Schengenvisum, hvis ansøgeren har en herboende reference, er det en forudsætning, at referencen er fastboende i Danmark.

I tilfælde, hvor ægtefæller ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen til Danmark, vil ægtefællernes ansøgninger som udgangspunkt skulle behandles individuelt. Dog vil der i visse tilfælde, hvor ægtefællerne f.eks. skal besøge den ene ægtefælles søster eller broder, kunne anlægges en ensartet vurdering af begge ansøgere med den virkning, at ægtefællerne ikke adskilles, men begge meddeles Schengenvisum. Såfremt en visumansøger efter en konkret, individuel vurdering opfylder betingelserne for at få Schengenvisum, vil dette således kunne medføre, at der tillige meddeles Schengenvisum til en medfølgende ægtefælle, der ellers som udgangspunkt ikke opfylder betingelserne for at få Schengenvisum.

Endelig bemærkes, at der i tilfælde, hvor mindreårige børn ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen med deres forældre til Danmark, som udgangspunkt alene sker en bedømmelse af, om forældrene på baggrund af deres forhold kan meddeles Schengenvisum. Såfremt forældrene efter denne bedømmelse kan meddeles Schengenvisum, vil de medfølgende børn således som udgangspunkt også blive meddelt Schengenvisum.

Gruppeinddelingen er følgende:

5.1. Asyllandegruppen

I asyllandegruppen placeres lande, hvorfra der kommer relativt mange asylansøgere, og lande, hvortil der er udsendelsesvanskeligheder. I forbindelse

med placeringen af lande i asylsøgende gruppen tages der således hensyn til antallet af asylansøgere fra landene, til udsendelsesmulighederne og til muligheden for at behandle asylsager vedrørende ansøgere af en bestemt nationalitet i åbenbart grundløs-proceduren.

I forhold til landene placeret i asylsøgende gruppen gælder der en meget streng visumpraksis, hvorefter der som udgangspunkt kun gives Schengenvisum til ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre. Ved faste samlever forstås personer, der kan dokumentere, at de har boet sammen i et samlivsforhold af fastere karakter på fælles bopæl i mindst 1½ til 2 år.

Dette udgangspunkt er dog fraveget, for så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, se nærmere herom nedenfor.

For asylsøgende gruppen gælder det endvidere, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en begrundet formodning for, at visumansøgeren vil benytte et meddelt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Dette vil være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvor ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Har ansøgeren tidligere ansøgt om og er meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i denne vurdering.

Det vil endvidere være tilfældet, hvor udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til sit hjemland eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet (indgående formodningsvurdering).

Ved denne vurdering lægger udlændingemyndighederne vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland. Der lægges således bl.a. vægt på, om den pågældende har arbejde, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende reference har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være

tilfældet, hvor den garanti, der tidligere er stillet af referencen i forbindelse med en visumansøgning fra samme eller en anden ansøger, er forfaldet til betaling, jf. nærmere herom nedenfor i afsnit 8 om økonomisk sikkerhedsstillelse og afsnit 9 om virkningen af misbrug.

Der meddeles desuden afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor flere af ansøgerens familiemedlemmer tidligere er meddelt visum til Danmark og ikke er udrejst ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, og hvor det således ikke kan udelukkes, at også ansøgeren vil benytte et meddelt Schengenvisum til at tage længevarende ophold her i landet eller i et af de øvrige Schengenlande.

For så vidt angår forældre, der ansøger om Schengenvisum med henblik på at besøge herboende børn, lægges der desuden bl.a. vægt på, om der er andre børn i hjemlandet. Der vil således som udgangspunkt skulle meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor det på baggrund af en konkret vurdering skønnes, at ansøgeren ikke har en væsentlig tilknytning til hjemlandet. Det vil f.eks. ikke kunne antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis alle ansøgerens børn eller familie i øvrigt opholder sig i Danmark eller i andre lande end hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl. Det vil heller ikke som udgangspunkt kunne antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgeren ikke opholder sig i det land, hvori han/hun har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgeren gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og ansøgeren er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Ansøgere fra asyllandegruppen kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller er afgået ved døden. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres.

Endvidere kan der gives Schengenvisum, hvis ansøgeren tidligere er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren blev meddelt visum. Det er en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum, herunder den i visummet fastsatte frist for udrejse og det heri angivne formål med besøget.

For asyllandegruppen gælder det desuden, at visumudstedelse ikke kan betinges af økonomisk sikkerhedsstilling, jf. nærmere om sikkerhedsstilling nedenfor i afsnit 8.

Følgende lande er for tiden placeret i asyllandegruppen:

Afghanistan, Algeriet, Burundi, Etiopien, Irak, Iran, Pakistan, Serbien og Montenegro, Somalia, Sudan og statsløse palæstinensere. Der gør sig dog særlige forhold gældende for irakiske og somaliske statsborgere, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at andre statsløse end statsløse palæstinensere vurderes i forhold til det land, hvori de pågældende har fast ophold.

Særligt for så vidt angår irakiske statsborgere:

For irakiske statsborgere gælder det, at der alene meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Ved fastlæggelsen af denne praksis er der lagt vægt på, at irakiske statsborgere ikke for tiden kan udsendes tvangsmæssigt til Irak.

Der vil dog efter en konkret vurdering kunne meddeles visum til officielle delegationer med henblik på besøg hos danske myndigheder, herunder f.eks. ministerier, eller til irakiske forretningsfolk, hvis der er tale om et besøg af ekstraordinær karakter, og såfremt udlændingemyndighederne på baggrund af sagens faktiske omstændigheder skønner, at der ikke er risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der kan således gives visum til irakiske forretningsfolk med henblik på besøg hos større danske firmaer, der medvirker til genopbygningen af infrastrukturen i Irak, og hvor den irakiske statsborger som led i et veletableret samarbejde har søgt om visum til Danmark for at besøge og forhandle med eller modtage særlig undervisning fra danske virksomheder, hvor repræsentanter for de danske virksomheder på grund af den sikkerhedsmæssige situation i Irak ikke kan rejse dertil. Endelig vil der som udgangspunkt kunne gives visum til irakiske statsborgere, der tidligere har opholdt sig på visum i Schengen-området og er ind- og udrejst i overensstemmelse med visummets gyldighedsperiode.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for irakiske statsborgere.

Særligt for så vidt angår somaliske statsborgere:

For somaliske statsborgere gælder det, at der alene meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Denne praksis er fastsat på baggrund af, at somaliske nationalitetspas ikke anerkendes som gyldig rejselegitimation, idet disse ikke kan tillægges sædvanlig bevismæssig betydning som følge af forholdene i Somalia. Somaliske statsborgere opfylder således ikke de grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum, jf. afsnit 3.b. ovenfor.

Hvis der undtagelsesvis meddeles Schengenvisum til en somalisk statsborger, vil de danske udlændingemyndigheder være behjælpelige med at tilvejebringe den nødvendige rejselegitimation. I praksis vil Udlændingestyrelsen således bemyndige en dansk repræsentation i udlandet til at udstede et laissez-passers til den pågældende person. Et laissez-passers gælder alene for rejse til Danmark, og er alene gyldigt for én indrejse her i landet.

Er et laissez-passers isat en visumsticker, vil politiet ved ankomsten til Danmark påføre visummet et indrejsestempel, og udlændingen vil dernæst skulle rette henvendelse til enten det stedlige politi eller Udlændingestyrelsen og aflevere det udstedte laissez-passers.

Er der ikke isat en visumsticker, vil politiet i forbindelse med indreisen i Danmark inddrage det originale laissez-passers og udlevere en farvekopi til udlændingen med henblik på at sikre, at rejsedokumentet ikke misbruges, herunder benyttes af samme person til flere indrejser eller af andre personer til uberettiget at indrejse i Danmark.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for somaliske statsborgere.

5.2. Immigrationslandegruppen

I immigrationslandegruppen placeres lande, hvis statsborgere efter myndighedernes erfaring i nogen udstrækning søger videregående ophold i Danmark.

Immigrationslandegruppen er underinddelt i to grupper. En immigrationslandegruppe med referencebegrænsning og en immigrationslandegruppe uden referencebegrænsning. Ved placeringen af et land i den ene eller den anden gruppe lægges der vægt på, om statsborgere fra det pågældende land erfaringsmæssigt i nogen udstrækning eller i høj grad søger

videregående ophold i Danmark. Er det sidstnævnte tilfældet, vil landet blive placeret i immigrationslandegruppen *med* referencebegrænsning. Meddelelse af Schengenvisum er i denne undergruppe af immigrationslandegruppen betinget af, at ansøgeren har en bestemt tilknytning til den herboende reference. Det er omvendt ikke en betingelse i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning.

I forhold til landene placeret i immigrationslandegruppen gælder det, at udstedelse af Schengenvisum i visse tilfælde – dvs. i tilfælde, hvor det ikke er klart, om Udlændingestyrelsen skal meddele visum eller afslag på visum – kan betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk garanti som sikkerhed for de eventuelle udgifter, visumansøgerens videregående ophold i Danmark vil kunne påføre det danske samfund, herunder de omkostninger som medgår til behandlingen af en asylansøgning og en eventuel efterfølgende udsendelse.

Den økonomiske sikkerhedsstillelse skal således ses som et supplement til den generelle vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil sige, at Udlændingestyrelsen i alle tilfælde skal vurdere, hvorvidt det – på baggrund af en vurdering af immigrationsrisikoen – findes nødvendigt, at der stilles en økonomisk sikkerhed af den herboende reference. Således kan Udlændingestyrelsen – efter en skønsmæssig vurdering – stille krav om økonomisk sikkerhedsstillelse f.eks. i tilfælde, hvor en visumansøgers tilknytning til hjemlandet er usikker, eksempelvis på grund af ansøgerens manglende beskæftigelse og unge alder, eller eksempelvis i tilfælde hvor en visumansøger ønsker at besøge en herboende kæreste eller forlovede, og hvor der er en risiko for, at ansøgeren ønsker længerevarende ophold i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Der vil samtidig også være tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen meddeler visum til en statsborger fra immigrationslandegruppen uden at stille krav om sikkerhedsstillelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren tidligere har haft et problemfrit visumophold.

Omvendt kan der også være tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen meddeler afslag på en ansøgning om visum, uanset at den herboende reference er villig til at stille en økonomisk sikkerhed. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren f.eks. giver udtryk for ikke at ville udrejse igen efter visummets udløb. Udlændingestyrelsen vil også kunne meddele afslag på en ansøgning om visum i tilfælde, hvor den herboende reference ikke vil eller ikke har mulighed for at stille en økonomisk sikkerhed.

Det påhviler således udlændingemyndighederne at vurdere, om der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver

udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark. Der vil således – i modsætning til asylsøgende gruppen, hvor det også vurderes, om visumansøgerens tilknytning til sit hjemland er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark – i denne gruppe kræves en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, for at der meddeles afslag på Schengenvisum.

Hvis en herboende reference tidligere har haft besøg af en visumansøger, der har udvist en sådan adfærd, som efter udlændingelovens regler kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling, jf. afsnit 8 nedenfor, skal dette indgå ved vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til en ansøger, der aktuelt ønsker at besøge Danmark, og som henviser til den samme reference. Der gives i sådanne tilfælde afslag på visumansøgningen, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende – ligesom den tidligere visumansøger – vil udvise en sådan adfærd.

For ansøgere fra lande placeret i immigrationslandegruppen gælder det, at der kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende reference eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. Visumudstedelse i forbindelse med en ekstraordinær omstændighed kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.

Endvidere kan der gives Schengenvisum, hvis ansøgeren tidligere er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren blev meddelt visum. Det er en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum.

Følgende lande er for tiden placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning:

Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Bangladesh, Bosnien-Hercegovina,, Cameroun, Den Demokratiske Republik Congo, Egypten, Elfenbenskysten, Eritrea, Gambia, Georgien, Ghana, Hviderusland (Belarus), Indien, Jordan, Kenya, Kina, Libanon, Makedonien (FYROM), Marokko, Nigeria, Rusland, Rwanda, Sierra Leone, Sri Lanka, Syrien, Togo, Tunesien, Tyrkiet, Uganda, Ukraine, Vietnam og Yemen.

For disse landes statsborgere gælder, at der gives Schengenvisum til ægtefæller, faste samlever, kærester og forlovede, børn uanset alder, forældre, søskende og disses ægtefæller. Herudover gives der Schengenvisum til mindreårige niecer og nevøer og børnebørn, der ønsker at rejse til Danmark – uden ledsagelse af en af eller begge deres forældre eller anden voksen person – med henblik på ferieophold, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

For at give Schengenvisum til kærester kræves det, at det kan dokumenteres, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er således en forudsætning, at parret kender hinanden personligt og ikke blot gennem telefonisk og/eller skriftlig kontakt. Såfremt parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold, meddeles der afslag på Schengenvisum. Samme praksis gælder i tilfælde, hvor ansøgere ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab.

Følgende lande er for tiden placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning:

Benin, Congo (Brazzaville), Filippinerne, Libyen, Moldova, Mongoliet, Niger, Tanzania og Thailand.

Der gives som udgangspunkt Schengenvisum til ansøgere fra disse lande, uanset hvem de ønsker at besøge, herunder også for at besøge venner og bekendte.

5.3. Turistlandegruppen

Turistlandegruppen består af de øvrige lande, som Danmark har visumpligt over for, dvs. udlændinge, der udgør en meget ringe eller ingen immigrationsrisiko. Det gælder for disse lande, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til rene turistbesøg – også selv om visumansøgeren ikke har en herboende reference.

Det gælder dog for turistlandegruppen – som for immigrationslandegruppen – at Udlændingemyndighederne skal meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Visumudstedelse for statsborgere fra lande placeret i turistlandegruppen kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.

Følgende lande er for tiden placeret i turistlandegruppen:

Angola, Antigua, Bahamas, Bahrein, Barbados, Belize, Bhutan, Botswana, Burkina Faso, Burma (Myanmar), Cambodia, Colombia, Comorerne, Cuba, Den Centralafrikanske Republik, Den Dominikanske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Djibouti, Dominica, Ecuador, Fiji, Forenede Arabiske Emirater, Gabon, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Indonesien, Jamaica, Kapverdiske Øer, Kasakhstan, Kirgisistan, Kiribati, Kuwait, Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverne, Mali, Marshall-øerne, Mauretanien, Mauritius, Mikronesien, Mozambique, Namibia, Nauru, Nepal, Oman, Palau, Papua New Guinea, Peru, Qatar, Salomonøerne, Samoa, Sao Tomé & Príncipe, Saudi Arabien, Senegal, Seychellerne, St. Kitts-Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Tadjikistan, Taiwan, Tchad, Trinidad/Tobago, Tonga, Turkmenistan, Tuvalu, Usbekistan, Vanuatu, Zambia, Zimbabwe, Ækvatorial Guinea, Østtimor.

6. Afvisning af en visumansøgning

For at hindre misbrug af visum kan Udlændingestyrelsen i visse visumsager – f.eks. i sager vedrørende forretningsvisum, hvor styrelsen er i tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold – stille krav om, at den herboende reference skal møde personligt op i styrelsen, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det stedlige politi, og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Hvis referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet udebliver uden anmeldt lovligt forfald, herunder eksempelvis i tilfælde af sygdom, der gør referencen ude af stand til at give møde, afvises visumansøgningen.

7. Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige persongrupper

7.1. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum, hvis der søges om visum med henblik på et reelt forretningsbesøg, der kan dokumenteres, og hvor det angivne formål bekræftes. Dette skal ses i lyset af de ændrede forhold i det internationale samfund – ikke mindst i de senere år – der har skabt større behov for øget samhandel mellem landene.

Der vil efter praksis være tale om et forretningsbesøg, når det dokumenteres, at en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige maskiner/produkter m.v. hos en forretningsforbindelse i Danmark, at ansøgeren er erhvervsdrivende, og at opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

Det er en betingelse for meddelelse af Schengenvisum til forretningsbesøg, at der allerede før ansøgerens indrejse består en aftale eller er etableret kontakt med forretningsforbindelsen i Danmark.

De danske repræsentationer i udlandet vil, såfremt de kan skaffe sig kendskab til det, kunne bidrage med væsentlige oplysninger til vurderingen af, om der er tale om et forretningsforhold, eller om der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, bl.a. i forbindelse med vurderingen af, om opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i hjemlandet.

Der meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark. Det kan i den forbindelse bl.a. tillægges betydning, om den herboende forretningsforbindelse tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

For at imødegå svindel med forretningsvisum kan Udlændingestyrelsen som noget nyt stille krav om, at den i ansøgningen angivne reference møder personligt op i styrelsen, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det stedlige politi, jf. afsnit 6 ovenfor.

Sager, hvor der er i tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold, forelægges for Udlændingestyrelsen af de danske repræsentationer med henblik på, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i sagen. Styrelsen sender som led i sagsbehandlingen et referenceskema til den i visumansøgningen angivne herværende forretningsforbindelse og anmoder om besvarelsen af visse nærmere angivne spørgsmål med henblik på at få fastlagt parternes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret samt om formålet med besøget.

Forretningsvisum kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

For så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, henvises til de særlige afsnit om praksis for meddelelse af forretningsvisum til statsborgere fra disse lande under afsnit 5.1. vedrørende asyllandegruppen.

7.2. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt kan gives Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Der foretages en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet, ligesom der kun kan gives Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes. En ansøger vil således f.eks. skulle kunne dokumentere at have det fornødne kendskab til en given sportsgren, og at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark, f.eks. i form af dokumentation for medlemskab af professionel sportsklub eller lignende.

Der meddeles afslag på visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i sportsstævner, kongresser og højskoleophold, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Der meddeles således som udgangspunkt afslag på visum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at det reelle formål med opholdet i Danmark ikke er at studere, deltage i sportsstævnet, følge kongressens eller højskolens program i Danmark, eller hvor der i øvrigt foreligger omstændigheder, der skaber formodning for, at det reelle formål ikke er at studere, udøve sport i forbindelse med et stævne, følge kongressens eller højskolens program mv. i Danmark.

I relation til ansøgere, der ønsker højskoleophold i Danmark, kan udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der er en formodning for, at det reelle formål med ansøgningen ikke er et højskoleophold, f.eks. lægge vægt på ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og sproglige forudsætninger, samt på om ansøgeren er fagligt eller sprogligt over- eller under kvalificeret til at følge kurser på en højskole, kursets beskaffenhed, herunder på om kurset er almindeligt tilgængeligt i ansøgerens hjemland, og/eller om kurset er af mere almen karakter. Der kan tillige lægges vægt på ansøgerens tilknytning til hjemlandet.

For så vidt angår ansøgere, der ønsker at deltage i sportsstævner, vil udlændingemyndighederne – udover at kræve dokumentation for at ansøgeren

har det fornødne kendskab til en given sportsgren, og for at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark – tillige kunne stille krav om, at ansøgeren er i stand til at dokumentere at udøve sin sportsgren på et vist professionelt niveau.

Det kan i alle tilfælde bl.a. tillægges betydning, om den herboende reference, herunder sportsstævnearrangører, højskoler, kongresser, uddannelsesinstitutioner mv., tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

8. Økonomisk sikkerhedsstillelse

Udstedelse af Schengenvisum kan i immigrationslandegruppen betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr., således at beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

Udlændinge, der kommer fra lande, som er placeret i immigrationslandegruppen, har således en større mulighed end tidligere for at få Schengenvisum, idet det i forbindelse med vurderingen af immigrationsrisikoen skal tillægges væsentlig betydning, at en herboende reference er villig til at stille økonomisk sikkerhed.

Der skal stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for hver enkelt visumansøger. Dog stilles der ikke krav om sikkerhedsstillelse for mindreårige børn, der ledsages af en voksen visumansøger. Derimod stilles der krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for en mindreårig visumansøger, der rejser alene uden ledsagelse af sine forældre eller en anden voksen person.

Visumudstedelse kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når ansøgeren er statsborger i et land, der er placeret i asyllandegruppen, herunder Irak og Somalia, eller i turistlandegruppen.

Visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisum med henblik på privatbesøg. Visumudstedelse kan således ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer, sportsarrangementer, kongresser, tjenesterejser mv.

Ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre kan som udgangspunkt få Schengenvisum, og visumudstedelse til denne persongruppe kan derfor ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Endvidere kan udstedelse af Schengenvisum ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis der foreligger ganske særlige grunde, f.eks. livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

Det er visumansøgerens civilstatus på tidspunktet for visumansøgningens indgivelse, der er afgørende for, om visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Det forhold, at ansøgeren i forbindelse med visumansøgningen oplyser, at den pågældende agter at indgå ægteskab med den herboende reference, indebærer ikke, at der ikke stilles krav om økonomiske sikkerhedsstillelse.

Den økonomiske sikkerhed skal stilles i form af en anfordringsgaranti stillet af et pengeinstitut.

Hele beløbet på 50.000 kr. forfalder til betaling, hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland i mere end en måned ud over visummets gyldighedsperiode, mens kun halvdelen af beløbet – 25.000 kr. – forfalder til betaling, og Udlændingestyrelsen frigiver de resterende 25.000 kr., hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over visummets gyldighedsperiode.

Beløbet på 50.000 kr. eller 25.000 kr. forfalder ligeledes til betaling, hvis en udlænding har fået forlænget sit ophold her i landet efter udlændingelovens § 4 b, og har ulovligt ophold ud over dette tidsrum.

Hele beløbet på 50.000 kr. forfalder endvidere til betaling, hvis udlændingen efter indreisen udvises, indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet – dog ikke hvis udlændingen har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 1 – eller indgiver ansøgning om asyl i et andet Schengenland. Beløbet forfalder dog ikke til betaling, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Hvis udlændingen godtgør, at overskridelsen af det i visummet angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, f.eks. at udrejse ikke er sket som følge af trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom, vil garantien dog ikke forfalde til hel eller delvis betaling. Det er dog en betingelse i den forbindelse, at udlændingen udrejser af Danmark, så snart det igen er muligt. Særlige omstændigheder vil f.eks. kunne godtgøres ved attestation fra flyselskabet eller en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at udlændingen ikke har været i stand til at udrejse inden for den gyldige visumperiode.

Det påhviler visumansøgeren at dokumentere tidspunktet for sin tilbagevenden til hjemlandet over for en dansk repræsentation i ansøgerens hjemland. Repræsentationen giver herefter meddelelse til Udlændingestyrelsen. I tilfælde, hvor det vil være umuligt for en visumansøger at dokumentere tidspunktet for den pågældendes tilbagevenden via en dansk repræsentation i hjemlandet, skal den pågældendes tilbagevenden dokumenteres direkte over for Udlændingestyrelsen.

En person, der ved personligt fremmøde på en dansk repræsentation fremviser pas, billet mv., hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil altid anses for at have dokumenteret sin tilbagevenden. Personligt fremmøde er dog ikke en betingelse. Fremsendelse af pas, boardingpas (eller den del heraf, der normalt vil være tilbage efter en foretaget flyrejse), billet mv. eller kopi heraf, hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil også opfylde dokumentationskravet.

Ved vurderingen af kravet til dokumentation kan udlændingemyndighederne bl.a. lægge vægt på ansøgerens baggrund, rejsens formål og ansøgerens finansielle situation.

I tilfælde hvor det efterfølgende viser sig, at en udlænding ikke er udrejst af landet i forbindelse med et visumophold, giver udlændingemyndighederne meddelelse om overtrædelsen af visumbestemmelserne til den repræsentation, der oprindeligt udstedte visummet, med henblik på at sikre, at en person, der tidligere har misbrugt et visum, ikke senere meddeles bona fide visum. Udenrigsministeriet orienteres samtidig herom.

Praksis vedrørende dokumentation af rettidig tilbagevenden vil løbende blive justeret, i det omfang ordningen måtte vise sig at være vanskelig at håndtere.

Integrationsministeren har fastsat nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling. Der henvises til bekendtgørelsen vedrørende sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 4, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 926 af 7. september 2004, der er trådt i kraft den 1. oktober 2004.

9. Hvad er virkningen af misbrug

De nye visumbestemmelser, der bl.a. indebærer, at flere udlændinge kan få visum til Danmark, modsvares af en mere konsekvent visumpraksis over for udlændinge, der misbruger visumsystemet. Dette gælder såvel visumansøgere, der tidligere har misbrugt et meddelt visum, jf. afsnit 9.1., som visumansøgere, der i øvrigt har overtrådt udlændingelovens regler om opholdstilladelse.

Der skal således normalt – ud over de tilfælde hvor en visumansøger har givet udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb – gives afslag på en visumansøgning, hvis en visumansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende tidligere – enten i Danmark uden at dette er sket i forbindelse med et visumophold eller gennem en dansk repræsentation i udlandet – har ansøgt om asyl eller anden form for opholdstilladelse. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om asyl eller opholdstilladelse i Danmark, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Har en ansøger fået afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever – uanset om ansøgningen blev indgivet i forbindelse med et visumophold eller via repræsentationen i hjemlandet – under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (pro forma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået, eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske (tvangsægteskab), kan der ikke gives Schengenvisum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra.

Hvis der derimod er givet afslag på ægtefællefamiliesammenføring eller afslag på familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at f.eks. tilknytningskravet, boligkravet eller 24-års kravet ikke er opfyldt, bør der efter en konkret og individuel vurdering af sagens øvrige omstændigheder som udgangspunkt gives Schengenvisum. Det samme gælder, hvis der er givet afslag på familiesammenføring til et ugift mindreårigt barn.

Der skal altid gives visum til en ansøger – også selv om den pågældende tidligere f.eks. har søgt asyl i Danmark – hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet. Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 ikke giver en generel ret til at indrejse i et bestemt land, men at bestemmelsen dog indebærer, at der efter en konkret vurdering i særlige tilfælde – hvor der består et af artikel 8 beskyttet familieliv – ikke kan nægtes visum.

9.1. Praksis for personer, der tidligere har misbrugt et meddelt visum

En udlænding, der tidligere har benyttet et Schengenvisum til at søge om videregående ophold, dvs. har indgivet ansøgning om asyl eller opholdstilladelse, har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et visums gyldighedsperiode, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne,

kan som udgangspunkt ikke få Schengenvisum igen i en karenperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark.

Dette gælder dog ikke indgivelse af ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever, familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn, og ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, på grundlag af beskæftigelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten).

Dette gælder endvidere ikke, hvis en visumansøger, der har ansøgt om og fået afslag på asyl i forbindelse med et tidligere visumophold, har medvirket til sagens oplysning, og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejste eller medvirkede til udrejsen.

Det gælder desuden ikke, hvis en udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et visums gyldighedsperiode alene som følge af et processuelt ophold, f.eks. i tilfældet hvor en udlænding søger om forlængelse af sit visum under opholdet i Danmark, og hvor Udlændingestyrelsen ikke kan nå at færdigbehandle forlængelsesansøgningen inden det oprindelige visums udløb.

Perioden, hvor en udlænding som udgangspunkt ikke vil kunne få Schengenvisum, vil være fem år, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i mere end en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark udvises ved dom eller ved administrativ beslutning, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, eller hvor en udlænding søger om asyl i et andet Schengenland.

En udlænding vil som udgangspunkt ikke kunne få Schengenvisum i en periode på tre år, hvis den pågældende efter indrejsen har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.

Det gælder dog, at en udlænding, som opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, på ny vil kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen af det angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, kan efter praksis f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for den gyldige visumperiode, men ikke har haft mulighed herfor som følge af f.eks. strejker, vejrliget eller sygdom.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil som udgangspunkt alene kunne meddeles visum, hvis der foreligger ganske særlige grunde. Ganske særlige grunde kan eksempelvis være livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil desuden altid kunne få visum, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet. Dette kan f. eks. være tilfældet, hvis en udlænding efter dansk ret er tillagt samvær med et herboende barn.

10. Særligt om ansøgere, der er udvist med indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der har indrejseforbud, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et sådant visum vil altid være nationalt begrænset.

Der sondres i praksis mellem, om ansøgeren er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, for 10 år, 5 år, eller 3 år eller er administrativt udvist med indrejseforbud i 1 år. Udgangspunktet er, at der ikke i tiden efter udrejsen og indtil indrejseforbudets udløb meddeles visum. Visum kan i denne periode alene meddeles, såfremt der foreligger en ganske særlig grund, jf. nedenfor.

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der således ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor tilstedeværelsen skønnes at være af væsentlig betydning, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for bestandig, kan der – efter udløbet af de første to år efter udrejsen – alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Der skal ved vurderingen af, om visum bør meddeles til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, fra politiet indhentes oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. Foreligger der en sådan risiko, bør dette indgå som et særdeles

vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det bør tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for 10 år, 5 år eller 3 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Er ansøgeren udvist administrativt med indrejseforbud for 1 år, vil der efter udrejsen ikke blive meddelt visum, medmindre der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

I alle tilfælde tages der ved behandlingen af visumansøgningen fra den udviste hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbudet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, forbrydelsens art m.v. Hvis den udviste forinden har overtrådt indrejseforbudet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

11. Særligt om forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark

11.1. Forlængelse af Schengenvisum

Ifølge udlændingelovens § 4, 3. pkt., må varigheden af et sammenhængende visumophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende visumophold i Danmark og de øvrige Schengenlande ikke overstige tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. afsnit 3.a. ovenfor.

Der kan således maksimalt meddeles Schengenvisum for 90 dages ophold i Schengenlandene.

Er et Schengenvisum meddelt for 90 dage, vil yderligere forlængelse alene kunne ske efter reglerne om forlængelse af ret til ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 4 b, og straks nedenfor under afsnit 11.2. om forlængelse af ophold i Danmark. En forlængelse efter udlændingelovens § 4 b giver ikke mulighed for at rejse til et af de øvrige Schengenlande.

Er der ansøgt om og meddelt Schengenvisum for eksempelvis 30 dage, vil der under opholdet i Danmark kun undtagelsesvis kunne ske forlængelse op til 90 dage, såfremt betingelserne i udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er opfyldt.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, at Udlændingestyrelsen kan forlænge udlændingens visumophold her i landet op til maksimalt tre måneder, når der foreligger force majeure, eller når humanitære hensyn eller

tungtvejende forretningsmæssige eller personlige grunde taler derfor. Forlængelse kan dog, medmindre særlige grunde taler derimod, kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og kun, hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Betingelserne efter udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er for eksempel opfyldt, hvis ansøgerens begrundelse for ansøgningen om forlængelse indtil tre måneder, er, at det flyselskab, den pågældende rejser med, strejker, eller hvis vejrliget umuliggør udrejse, eller ansøgeren eller den person, ansøgeren besøger, er blevet alvorligt syg, eller hvis en vigtig handel ikke har kunnet afvikles inden for den meddelte visumperiode og forventes afsluttet inden for ganske kort tid.

11.2. Forlængelse af ophold i Danmark

Det følger af udlændingelovens § 4 b, at en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af §§ 2-3 a – dvs. en udlænding, der er statsborger i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en udlænding, der er visumpligtig ved indreisen til Danmark eller en udlænding, der er visumfri ved indreisen til Danmark – i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til ophold her i landet.

Forlængelse af opholdet i Danmark efter udlændingelovens § 4 b ud over et meddelt Schengenvisum kan kun ske med op til yderligere tre måneder – dvs. i alt højst seks måneders ophold – og kun, når ansøgeren er omfattet af en af følgende grupper:

- ægtefæller eller faste samlevende, som er indrejst i Danmark på et tidspunkt, hvor begge parter har en alder på mindst 23 år og seks måneder, og for at sikre, at de ægtefæller og faste samlevende, som ikke opfylder 24 års kravet i udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring, får mulighed for at blive sammen, indtil udlændingemyndighederne har afgjort, om de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, og
- EF- og EØS-statsborgere og familiemedlemmer til disse, der er på besøg hos herboende ægtefæller, faste samlevende, kærestes/forlovede, forældre, børn og søskende.

For øvrige persongrupper vil forlængelse efter udlændingelovens § 4 b alene kunne ske, hvis der er tale om ekstraordinære omstændigheder, herunder i tilfælde af alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende reference eller dødsfald hos den herboende reference.

Det bemærkes, at det forlængede ophold alene giver ret til ophold i Danmark, og således ikke giver ret til ophold i de andre Schengenlande.

12. Særligt om nye regler og praksis

Praksis som omtalt i dette notat finder anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om visum den 1. oktober 2005 eller senere.

Reglerne om økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. udlændingelovens § 4, stk. 2-5, om karenperiode, jf. udlændingelovens § 4 c, og om afvisning af visumansøgninger, jf. udlændingelovens § 47 c, der blev indført i forbindelse med lovændringen i juni 2004, der trådte i kraft den 1. oktober 2004, finder ikke anvendelse på udlændinge, der inden den 1. oktober 2004 har indgivet ansøgning om visum. Udstedelse af visum kan således ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis visumansøgningen er indgivet før den 1. oktober 2004, ligesom der ikke kan gives afslag på en visumansøgning, der er indgivet inden denne dato, i medfør af udlændingelovens § 4 c – karenperioden.

Reglen i udlændingelovens § 40, stk. 9, hvorefter Udlændingestyrelsen kan tilsige den herboende reference til at give personligt fremmøde og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet, finder dog anvendelse fra og med den 1. oktober 2004, uanset om visumansøgningen er indgivet inden den 1. oktober 2004.

Ansøgninger om visum indgivet før den 1. oktober 2005 behandles efter praksis som beskrevet i ministeriets visumpraksisnotat af 29. september 2004.

I tilfælde af, at en ansøger, hvis ansøgning om visum er indgivet før den 1. oktober 2004, ville kunne meddeles visum mod sikkerhedsstillelse, såfremt ansøgningen var indgivet den 1. oktober 2004 eller senere, vil ansøgeren blive vejledt om de nye regler, herunder om muligheden for at der af den herboende reference kan stilles sikkerhed.

Bilag 1: Oversigt over den nye visumpraksis ¹⁾

	Landegrupperne		Immigrationslandgruppen		Turistlandgruppen	Visum til særlige formål	
	Asyllandegruppen	Immigrationslandgruppen		Forretningsvisum		Kulturelle arrangementer	
		Land med referencebegrænsning	Land uden referencebegrænsning				
Kriterier for placering	Asyrelaterede	Høj grad af immigrationsrisiko	Immigrationsrisiko	Ingen immigrationsrisiko	Øget samhandel	Hensyn til afvikling af kulturelle arrangementer	
Hvem kan få visum	Ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre	Alle med en nær reference ²⁾	Alle med reference	Alle	Alle med en forretningsreference	Alle, der skal deltage i et kulturelt arrangement	
Indgående formodningsvurdering ³⁾	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja	
Formodningsvurdering ⁴⁾	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Nej	
Sikkerhedsstillelse	Nej	Ja ⁵⁾	Ja ⁵⁾	Nej	Nej	Nej	
Helt ekstraordinære omstændigheder ⁶⁾	Ja	Ja	Ja	Ja			

Note 1) Omfatter ikke praksis for bona fide visa, der udstedes direkte på de danske repræsentationer.

Note 2) Ægtefæller, faste samlevende, børn uanset alder, forældre, kæresten og forlovede, søskende og mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, der ønsker at rejse til Danmark med henblik på ferieophold, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt nært familiemedlem.

Note 3) Risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Note 4) Risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark, eller ansøgeren har tidligere udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Note 5) Der skal ikke stilles økonomisk sikkerhedsstillelse for ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre.

Note 6) Helt ekstraordinære omstændigheder er f.eks., hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller er afgået ved døden. Der gives fortsat afslag på en ansøgning om visum, hvis der foreligger en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der stilles ikke krav om økonomisk sikkerhedsstillelse ved helt ekstraordinære omstændigheder.

